

Loven tagen

Sedan en tid
känns livet otillgängligt

Jag agerar på minnesbilder
av mig själv,
av den fristående persona jag inbillat;
- minnesbilder, inte gamla,
men snabbt sig avlägsnande
i en slags seg inertia

Det kanske är så här att åldras,
när det inte längre fungerar att hålla emot;
att släppa små fragment
eller stora sjök
av sig,
och att efterhand inte längre höra hemma
i sig,
i den självbild
som strax framträder som i en skrattspegel;
förnedringens inbrytning oväntad, oförutsedd,
medan tidsförloppen borrar ner sig
i black om fötterna
och autoimmuna tvångsmedel ur osunt förnuft
och oroliga samtal till primärvården,
loven tagen

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Ingvar Loco Nordin med Poeter.se id #114094 innehar upphovsrätten